

Warszawa, dnia 7 stycznia 2009 r.

ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU

Lech Czapla

Panie i Panowie

Posłowie na Sejm

Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia Marszałka Sejmu przekazuję uzupełniającą odpowiedź Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki Joanny Strzelec-Łobodzińskiej odnoszącą się do pytania w sprawach bieżących Posłów Barbary Bartuś, Ewy Malik i Marka Matuszewskiego w sprawie *braku działań zapobiegających deficytowi gazu od 2010 r.*, przedstawionego podczas 32. posiedzenia Sejmu w dniu 18 grudnia 2008 r.

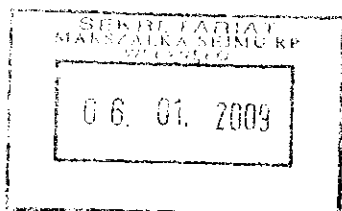
Lech Czapla

MINISTER GOSPODARKI

Warszawa, 30 grudnia 2008 r.

DRO-I-079-9-rs - 2220/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

W związku z zapytaniem Posłów na Sejm RP z Klubu Parlamentarnego PiS, zgłoszonym na podstawie art. 196 Regulaminu Sejmu RP w sprawie bieżącej do Prezesa Rady Ministrów, dotyczącym *braku działań zapobiegających deficytowi gazu od 2010 r.*, przedstawiam poniżej wyjaśnienia do przedmiotowego pytania.

1. Struktura dostaw gazu ziemnego do Polski

Całkowite zużycie gazu ziemnego w Polsce wynosi prawie 15 mld m³, z czego 4 300 mln m³ stanowi wydobycie krajowe. Dostawy zagraniczne obejmują import z Rosji, krajów środkowoazjatyckich, Ukrainy oraz dostawy wewnątrzspółnotowe z Niemiec i Czech.

• Wydobycie krajowe

Działalność poszukiwawczo - rozwojowa jest jednym z filarów strategii GK PGNiG. Strategicznym działaniem firmy w tym zakresie jest zwiększenie własnego wydobycia gazu ziemnego do poziomu ok. 6,2 mld m³ rocznie (w przeliczeniu na gaz wysokometanowy) w kolejnych latach poprzez zwiększenie krajowych zdolności wydobywczych gazu ziemnego do ok. 4,5 mld m³ oraz rozpoczęcie wydobycia gazu ziemnego z zagranicznych złóż w 2011 roku. (docelowo po roku 2015 minimum 1,5 mld m³ gazu rocznie ma pochodzić z Szelfu Norweskiego). Ponadto GK PGNiG zakłada utrzymanie współczynnika odnawialności zasobów na minimalnym poziomie 1,1 w okresie 5 lat oraz obszarów koncesyjnych w kraju na poziomie minimum 45-50 tys. km².

- import gazu ziemnego

Największą część importu stanowiącą 90% dostaw gazu, stanowi import z Rosji albo z krajów środkowoazjatyckich, dostarczanych za pośrednictwem rosyjskiego systemu przesyłowego. Głównymi dostawcami na granicy wschodniej Polski jest rosyjski Gazprom eksport oraz ROSUKRENERGO AG.

Wieloletni kontrakt na dostawy gazu rosyjskiego z 25 września 1996 r. z Gazprom eksport obowiązuje do 2022 r. W 2007 r. import gazu w ramach tego kontraktu wyniósł ok. 6,5 mld m³ co stanowi 46,7% udziału w bilansie zużycia gazu w Polsce oraz 67,7% udziału w przywozie gazu do RP.

Dnia 17 listopada 2006 r. została zawarta umowa sprzedaży gazu ziemnego z ROSUKRENERGO, spółką w której większościowym udziałowcem jest Gazprom i która posiada wyłączność na import gazu na Ukrainę, a także importuje gaz do Europy Środkowej – między innymi do Polski. Dostawy gazu w ramach kontraktu krótkoterminowego, rozpoczęły się od 1 stycznia 2007 r. i obowiązują do 1 stycznia 2010 r. z możliwością przedłużenia okresu dostaw o następne 2 lata. Roczna wielkość dostaw gazu zgodnie z podpisanym kontraktem wynosi 2,5 mld m³. Wobec zaistniałej złej sytuacji finansowej firmy istnieje poważne ryzyko że w 2009 r. firma przestanie funkcjonować.

Dostawy gazu do Polski z kierunku zachodniego realizowane są poprzez niemiecką firmę VNG Verbundnetz Gas AG w ramach kontraktu średnioterminowego (umowa na import gazu ziemnego zawarta w dn. 17 sierpnia 2006 r. i obowiązująca do 1 października 2016) oraz kontraktu krótkoterminowego (umowa z dn. 29 września 2008 r. obowiązująca do 30 września 2011 r.), realizowanego połączeniem w Lasowie na łączne dostawy gazu wielkości ok. 1 mld m³ gazu.

Zgodnie z realizowaną polityką dywersyfikacji dróg i kierunków dostaw nośników energii do Polski, realizowane są projekty dostaw gazu ziemnego z Szelfu Norweskiego (projekty Skanled i Balic Pipe) oraz projekt budowy terminalu do odbioru skroplonego gazu ziemnego - LNG. Zakończenie realizacji wymienionych projektów planowane jest na przestrzeni lat 2012-2013. W dłuższej perspektywie zapotrzebowanie Polski na gaz ziemny będzie uzupełniane poprzez dostawy gazu gazociągami Skanled i Balic Pipe z Szelfu Norweskiego początkowej wielkości 250 mln m³ w 2012 r. natomiast docelowo od roku 2014 wolumenem wynoszącym 3 mld m³ gazu oraz poprzez gazoport LNG - wielkości 500 mln m³ w 2013 r. , docelowo od 2014 r. - 2, 5 mld m³ gazu.

2. Podjęcie działań awaryjnych na dostawy gazu ziemnego

W sytuacji braku możliwości przedłużenia kontraktu z ROSUKRENERGO, Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. nie wyklucza zawarcia z firmą Gazprom dodatkowego kontraktu krótkoterminowego, opartego o solidne podstawy biznesowe, na

wolumen dostawy gazu środkowoeuropejskiego na który opiewał wygasający kontrakt z ROSUKRENERGO. Do czasu uruchomienia projektów związanych z dostawami gazu norweskiego oraz gazoportu LNG, kontrakt krótkoterminowy z Gazprom zabezpieczałby Polskę przed deficytem gazu.

Podjęcie konkretnych decyzji uzależnione będzie m.in od wyników przeprowadzonych rozmów i uzgodnień ze stroną rosyjską, co będzie miało miejsce podczas najbliższego posiedzenia Grupy Roboczej ds. Paliwowo- Energetycznych, a następnie posiedzenia Międzyrządowej Komisji ds. Współpracy Gospodarczej.

Inną alternatywę stanowiąc może rozbudowa połączeń międzysystemowych, w tym zwiększenie przepustowości już istniejącego połączenia na granicy niemieckiej (Lasów) oraz budowa połączenia na granicy czeskiej (Cieszyn). Istotną jest również umowa zawarta między PGNiG S.A. a Naftogaz Ukrainy dla rejonu Hrubieszowa – umowa ma znaczenie lokalne, obejmuje import niewielkich ilości gazu ok. 5,5 – 7 mln m³ rocznie, przy czym istnieje możliwość zwiększenia wolumenu gazu do 200 mln m³, po rozbudowie połączenia gazowego.

Dzięki budowie i rozbudowie interkonektorów w przypadku sytuacji kryzysowych, w ramach solidarności między państwami – sąsiadami, można uruchomić awaryjne dostawy gazu.

3. Przewidywania dotyczące obniżki cen gazu ziemnego

Jak wynika z informacji przedstawianych przez GK PGNiG, w przyszłym roku ceny gazu ziemnego na świecie mogą spaść, nie mniej jednak, ze względu na słabnący kurs złotego w stosunku do USD, trudno obecnie określić jak przełoży się to na wysokość cen gazu dla końcowego odbiorcy.

GK PGNiG stale obserwuje sytuację na rynku gazu ziemnego na świecie i w chwili obecnej nie ma przesłanek aby spółka wnioskowała o zmianę cen gazu. Może to nastąpić wówczas, jeżeli sytuacja na rynkach finansowych ustabilizuje się.

Zauważyć jednak należy, iż zgodnie z zapisami kontraktowymi na dostawy gazu ziemnego podpisanymi przez PGNiG S.A. ceny gazu ziemnego zmieniają się raz na kwartał, a ich wysokość zależy od – pozostającego w ścisłej korelacji z cenami ropy naftowej - poziomu cen oleju ciężkiego i lekkiego notowanych na giełdzie w Rotterdamie w okresie 9 miesięcy poprzedzających dany kwartał. Rekordowe notowania ropy naftowej miały miejsce w dniu 2 lipca 2008 r., kiedy baryłka kosztowała powyżej 146 USD. Należy zaznaczyć, iż od dnia 30 września 2008 r. ceny ropy naftowej są niższe niż przewidywane w procesie o zatwierdzenie taryf PGNiG S.A. Biorąc pod uwagę, iż obecna taryfa obowiązuje do końca marca 2009 r., spodziewać się można, iż ceny gazu ziemnego w nowej taryfie przedstawionej do zatwierdzenia Prezesowi URE będą ustalone na podstawie niższych cen ropy naftowej.

4. Rozmowy Polsko – Rosyjskie.

Uwzględniając fakt, że Rosja jest głównym dostawcą węglowodorów, w tym gazu ziemnego do naszego kraju, Polska podejmuje wszelkie starania do prowadzenia partnerskiego dialogu ze stroną rosyjską w ramach różnych platform współpracy bilateralnej zarówno na poziomie rządowym, jak również biznesowym w kontaktach firm sektora energetycznego.

W dniach 22-23 października podczas odbywającego się w Moskwie Międzynarodowego Tygodnia Energetycznego, Wicepremier, Minister Gospodarki Pan Waldemar Pawlak przeprowadził rozmowy bilateralne z Wicepremierem Rządu FR Panem Igiorem Siecinem oraz Panem Aleksiejem Millerem, Prezesem Gazprom. Tematem rozmów były m.in. zagadnienia źródeł i kierunków zaopatrzenia Polski w gaz ziemny i ropę naftową oraz współpraca z Polskimi firmami sektora energetycznego. Podczas rozmów poruszono sprawę zorganizowania Polsko – Rosyjskiej Komisji Międzyrządowej ds. Współpracy Gospodarczej oraz grup roboczych działających w ramach Komisji.

W połowie stycznia 2009 r. w Warszawie (dokładnie 22-23 stycznia) planowane jest II posiedzenie Polsko-Rosyjskiej Międzyrządowej Komisji ds. Współpracy Gospodarczej pod przewodnictwem Ministra Infrastruktury RP oraz Ministra Transportu Federacji Rosyjskiej (I posiedzenie Komisji miało miejsce w Moskwie 31 marca 2006 r.). Posiedzenie Komisji, na którym zapadają ustalenia rządowe, poprzedzone być musi posiedzeniami poszczególnych grup roboczych, które działają w ramach Komisji. Posiedzenie polsko-rosyjskiej grupy roboczej ds. paliwowo-energetycznych zaplanowane zostało wstępnie przez obie strony na dzień 11 grudnia 2008 r. Strona rosyjska, w ostatniej chwili, przełożyła termin prac grupy i zaproponowała termin styczniowy przed posiedzeniem Komisji.

Polska przekazała stronie rosyjskiej, jeszcze na początku grudnia, propozycję tematów z zakresu sektora gazu ziemnego, ropy naftowej i elektroenergetyki, które uznała za istotne i newralgiczne do omówienia, jednym z nich jest temat dotyczący dostaw gazu do Polski po 2009 r.

Mamy nadzieję, że zarówno spotkania w ramach grupy roboczej jak i Komisji Międzyrządowej będą stanowić płaszczyznę do omówienia istotnych kwestii i staną się podstawą do podjęcia wspólnych uzgodnień, zadawalających interesy Polski.

Wydarzenia z ostatnich lat skutkujące zagrożeniem dostaw nośników energetycznych do Polski i tranzytu do Państw Członkowskich powodują obawy dotyczące potencjalnych zagrożeń dla bezpieczeństwa gospodarczego państw odbiorców rosyjskich surowców. W związku z tym, Polska podejmuje działania na rzecz dywersyfikacji źródeł dostaw gazu ziemnego i ropy naftowej. Jednocześnie nadal uważa Rosję za kluczowego partnera w kwestiach energetycznych.

Partnerstwo gospodarcze między naszymi państwami powinno być oparte na wzajemnym zaufaniu oraz na przesłankach ekonomicznych. Jakiegokolwiek problemy polityczne nie powinny skutkować w dziedzinie wzajemnych kontraktów handlowych, jak również umów

gospodarczych. Jest to kwestia szczególnie ważna w odniesieniu do sektora energetycznego, który ma szczególne znaczenie dla bezpieczeństwa gospodarczego państwa. Priorytetem Polski jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego, rozumianego m.in. jako stan niezakłóconych dostaw surowców energetycznych na terytorium naszego państwa.

Warto przy tym zaznaczyć, że prowadzone negocjacje i umowy o dostawy gazu ziemnego z zagranicznymi dostawcami zawierane są pomiędzy firmami działającymi w sektorze gazu natomiast rząd stara się stworzyć odpowiednie warunki i płaszczyznę do prowadzonych rozmów.

Bardzo ważnym elementem a jednocześnie filarem bezpieczeństwa energetycznego państwa jest węgiel kamienny i brunatny. Ich udział w strukturze paliw pierwotnych jest największy i stanowi 62 %. Dla porównania udział gazu ziemnego w strukturze paliw pierwotnych naszego kraju wynosi 13% i jest w porównaniu do innych paliw stosunkowo niewielki.

2. *Janina Szustek*

MINISTER
Janina Szustek, Janodzińska
DOD. SEKRETARZ STANI